

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

10 جون 2019

نیلوفر مستعد

آيا افغانستان اشغال شده است ؟

گروه طالبان بعد از شکست رژیم امارت اسلامی شان در سال 2001 توسط مجاهدین شمال کشور و با همکاری ایالات متحده آمریکا ، افغانستان را اشغال شده توسط ایالات متحده آمریکا خوانده و رژیم شکست خورده خود را با این رویکرد دوباره سر و سامان بخشیدند. سوال اساسی اینجاست که آیا ادعای طالبان مبنی بر این که افغانستان یک کشور مستقل نبوده و اشغال شده است از لحاظ سیاسی و حقوقی واقعیت دارد یا خیر و یا این که طالبان این مورد را بهانه ای دست خود برای بقای خود انتخاب نموده اند.

درین شکی نیست که رژیم طالبان حدود هفت سال بر اکثریت خاک افغانستان حکومت کردند اما فراموش نباید که گروه طالبان در مقابل حکومت اسلامی افغانستان بغاوت نمودند، حکومتی که تازه بعد از شکست رژیم کمونستی با رویکرد اسلامی و بر اساس توافقات نیرو های داخلی و همکاران بین المللی شکل گرفته بود و از مشروعیت داخلی و بین المللی همچنان برخوردار بود . رژیم طالبان با روی کار آمدن نه تنها که از سوی جامعه جهانی که از سوی حلقه های داخلی بخصوص اقوام مختلف کشور به رسمیت شناخته نشد و تنها حامیان منطقه ای این رژیم عربستان سعودی ، امارت اسلامی و پاکستان بودند که این رژیم را به رسمیت می شناختند و در واقع هفت سال حکومت سیاه خود را با همکاری مالی و مشورتی همین سه کشور ادامه دادند.

طالبان در هژده سال مبارزه خود را با همین رویکرد ادامه دادند و توانستند بخاطر صبغه دینی این موضوع به صف نیرو ها خود بی افزایند و سبب قتل و کشتار بی شمار مردم افغانستان شوند. در مذاکرات صلح قطر و همین گونه در نشست های مسکو هیأت گروه طالبان بالای این موضوع که افغانستان اشغال شده است تأکید ویژه داشته اند چنانچه ملا برادر معاون سیاسی این گروه در نشست مسکو گفت که افغانستان توسط امریکا اشغال شده و تا زمانی که به این اشغال پایان داده نشود استقرار صلح در افغانستان ممکن نیست.

فراموش نباید کرد که طالبان هنوز آدرس سیاسی خود را امارت اسلامی میگویند و سقوط این امارت را توسط ایالات متحده امریکا و اتحاد شمال اشغال میخوانند در حالی که اگر از نقطه نظر حقوقی و سیاسی به رژیم طالبان ببینیم، خواهیم یافت که امارت اسلامی طالبان خود خوانده بود و از مشروعیت ملی بین المللی نداشت و آن زمانی که رژیم این گروه روی کار بود از دید گروه های ملی و جهانیان این گروه شورشیان خوانده میشدند که از طرف کشور های اسلامی که در پی ترویج دیدگاه های اسلام افراطی بودند حمایت میشدند. از طرف سازمان ملل و تمام کشور های که افغانستان با آنها روابط دیپلماتیک داشت ، به استثنای پاکستان ، امارات و عربستان سعودی ، هیچ کشور دیگر طالبان را به رسمیت نشناخت و در پایان عمر سیاسی این امارت آنهای که این رژیم را به رسمیت شناخته بودند ، رسمیت خود را پس گرفتند. از نکته نظر سیاسی امارت اسلامی طالبان از آنجا که میزبان گروه های دهشت افکن و به خصوص که در میزبانی ترویست شناخته شده بین المللی اسامه بن لادن و گروه القاعده قرار داشت پس از یازده سپتامبر مورد خشم ایالات متحده و جهانیان قرار گرفته و به اساس فیصله شورای امنیت ملی سازمان ملل متحد مورد تهاجم نظامی قرار گرفت و سرنگون شد. در حالی که اگر رژیم طالبان از لحاظ سیاسی به رسمیت شناخته شده میبود بر اساس منشور ملل متحد قبل از هر اقدامی سازمان ملل متحد در موارد که کشور ها متهم به دست داشتن به حملات تروریستی باشند از قواعد چون توصیه ، اخطار ، غرامت و در نهایت گزینه نظامی را روی دست میگیرند ولی از آنجا که طالبان گروه شورشی بودند و هیچ نوع رسمیت در نظام ملل متحد نداشتند و

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

از سوی تروریستان بزرگ را در کشور میزبانی می‌کردند سبب خطر به صلح جهانی شده بودند سرنگونی شان بر اساس منشور ملل متحد لازمی بود و شورای امنیت با تشخیص این مورد اقدام نمود.

اما این سهل انگاری ایالات متحده آمریکا و دولت افغانستان بود که بدون در نظر داشت واقعیت های سیاسی و اجتماعی در افغانستان سبب شدند که سازمان استخبارات پاکستان بار دیگر طالبان را به عنوان ورق معتبر بازی برگزیده و با تجهیز و تمویل آنها این نیوری به حاشیه رفته را در متن رخداد های نظامی کشانیده و وارد معادلات سیاسی نظامی افغانستان کنند. حمایت های سیاسی لوژیستکی پاکستان ، ایران و روسیه و در این اواخر مذاکرات رو در روی با ایالات متحده آمریکا با آنها سبب گردیده که موجی از غرور و بلند پروازی های جاهلانه بر چشم انداز طالبان سایه انداخته و به همین دلیل امارت خود خوانده شان را صاحب سرنوشت افغانستان خوانده و حکومت مشروع کشور را غیر مستقل و اشغال شده بدانند.

اما این یک واقعیت است عینی و غیر قابل انکار است که نظام کنونی کشور پس از سقوط رژیم طالبان عضو خانواده بین الملل میباشد و از مشروعیت داخلی و بین المللی برخوردار بوده و عملا تمامی کشور های جهان کشور را از لحاظ حقوقی و سیاسی به رسمیت می‌شناسند و حضور جامعه بین المللی در افغانستان به خصوص نظامی آنها به رهبری ایالات متحده آمریکا بر اساس فیصله و تصویب شورای امنیت سازمان ملل و انعقاد قرار داد امنیتی میان دولت افغانستان و ایالات متحده آمریکا توجیه پذیر گردیده است از همین رو افغانستان توسط ایالات متحده آمریکا اشغال نگردیده بلکه حضور جامعه جهانی به منظور سرکوب تروریستان و گروه های شورشی که سبب نا امن ساختن منطقه و جهان شده اند میباشد.

از ملا برادر اگر پرسیده شود که اگر از دید آنها حضور آمریکا در افغانستان اشغال این کشور تعبیر میگردد پس حضور نظامی آمریکا در سایر کشور های دور و نزدیک دیگر چی تعبیر میگردد . در واقع آنچه طالبان میگویند بیان کننده دو مورد اند یکی آن که طالبان از دانش سیاسی نسبت به روابط بین الملل آگاه نیستند و دوم این که آنچه میگویند بی هیچ تردیدی تراوش یافته های ذهن خود شان نیست بل توسط کارگزاران استخبارات منطقه به آنها دیکته میشود. طالبان اگر به دانش سیاسی جهانی حاکم باشند و در عملکرد خود آزاد باشند در خواهند یافت که افغانستان یک کشور مستقل ، واحد و غیر قابل تجزیه میباشد چنانچه ماده اول قانون اساسی به این مورد حکم میکند و اگر نگرانی های این گروه نظام اسلامی باشد به صراحت ماده دوم قانون اساسی صراحت دارد که دین رسمی دولت جمهوری اسلامی افغانستان اسلام میباشد و همین گونه فقره دوم ماده سوم قانون اساسی صراحت دارد که در افغانستان هیچ قانونی نمی تواند مخالف معتقدات دین مبین اسلام باشد و همین گونه حاکمیت در افغانستان توسط نماینده گان مردم افغانستان بر اساس ماده چهارم قانون اساسی تطبیق میگردد و همین گونه ماده هفت قانون اساسی صراحت دارد که دولت افغانستان مکلف به رعایت حقوق بشر ، منشور ملل متحد ، معاهدات بین الدول را رعایت میکند بناءً گفته میتوانیم که هم از لحاظ حقوقی و هم از لحاظ سیاسی و هم از لحاظ نظام شرعی اسلامی کشور افغانستان یک کشور مستقل بوده و هیچ تردیدی در استقلال آن وجود ندارد و ادعای طالبان فقط یک ادعا محض و به منظور جلب نیره های بی سواد به بدنه مبارزه خود هستند.